

De onafhankelijke klachtencommissie als bedoeld in art. 10 van de Wet Verplichte Geestelijke Gezondheidszorg regio Eindhoven

Is inzake de klacht 2022/050 van:

De heer XXXX, geboren op XXXX, ten tijde van de klacht verblijvende op de Volte 2D, onderdeel van De Woenselse Poort, tot het navolgende oordeel gekomen.

1. De procedure

De klachtencommissie verwijst naar haar eerdere uitspraak in de hoofdzaak, genomen op 9 augustus 2022.

In die uitspraak is de klacht van klager over de beslissing van 24 juni 2022 om hem in zijn recht op bewegingsvrijheid te beperken, gegrond verklaard.

Nadien heeft klager op 11 augustus 2022 zijn verzoek om schadevergoeding nader toegelicht. Op 23 augustus 2022 heeft verweerder verweer gevoerd tegen het verzoek om schadevergoeding. De uitspraak omtrent het verzoek tot schadevergoeding wordt bepaald op heden.

2. Standpunten van partijen

Aan klager is een kamerprogramma opgelegd. Klager vindt het kamerprogramma niet terecht omdat er geen sprake is van ernstig nadeel. Het kamerprogramma wordt door klager ervaren als ingrijpend, omdat klager niet meer onder de mensen komt, zich verveelt en gek wordt alleen op zijn kamer. Daarnaast geeft klager aan dat het kamerprogramma averechts werkt, omdat dit hem frustreert, waarbij klager aangeeft ADHD te hebben en zich door insluiting opgefokt te voelen. Het vreet aan klager dat hij geen herkansing krijgt en dat hij niet weet wat hij moet doen om uit het kamerprogramma te komen. In de toelichting op het verzoek tot schadevergoeding blijkt voorts dat het bestreden besluit van 24 juni 2022 gevoelens van onmacht, spanning en rechteloosheid heeft opgeroepen bij klager. Hij voelde zich niet serieus genomen. Klager verzoekt daarom om een schadevergoeding van € 1.600,-.

In haar reactie op de toelichting op het verzoek tot schadevergoeding stelt verweerder dat aan klager überhaupt geen schadevergoeding dient toe te komen. Klager heeft zich in de dagen voor 24 juni 2022 buitenproportioneel en bedreigend opgesteld, waardoor verweerder niet anders kon dan een verplichte behandeling in te zetten in de vorm van een kamerprogramma. Dit was de minst ingrijpende vorm van verplichte behandeling die mogelijk was. Verder is dagelijks met klager gekeken naar de mogelijkheden tot afschaling. Voorts meent verweerder dat voor het verzoek tot schadevergoeding enkel de periode vanaf 24 juni 2022 relevant is. In de stukken van klager en ter zitting is gesproken over een langere periode voorafgaand aan 24 juni 2022, maar verweerder kon zich daarop niet voorbereiden.

3. De overwegingen en het oordeel van de klachtencommissie

De klachtencommissie neemt tot uitgangspunt dat haar uitspraak d.d. 11 augustus 2022 thans onherroepelijk is. In die beslissing is de klacht van klager over de beslissing van 24 juni 2022 om hem in zijn recht op bewegingsvrijheid te beperken, gegrond verklaard. Om die reden staat niet meer ter discussie dat voornoemd besluit tot het inzetten van de verplichte behandeling in strijd was met de eisen die de Wvvgz daaraan stelt.

De klachtencommissie is verder van oordeel dat het verzoek tot schadevergoeding van klager dient te worden beoordeeld vanaf 24 juni 2022, zijnde de eerste dag waarop verplichte behandeling is aangezegd. In de schriftelijke klacht van klager alsmede de nadere toelichting op het verzoek tot schadevergoeding is niet gesteld dat een andere datum leidend zou moeten zijn, dan wel dat eventuele schade aan de zijde van klager op een eerder moment is ingetreden. Klager heeft niet gesteld welke datum het aanvangsmoment is van de langere periode waaraan hij refereert. Aldus gaat de klachtencommissie uit van 24 juni 2022.

De klachtencommissie acht het aannemelijk dat klager is geschaad in zijn persoon en zijn belangen door de beslissing tot het verlenen van verplichte behandeling in de vorm van insluiting d.d. 24 juni 2022. In haar uitspraak van 11 augustus 2022 heeft de klachtencommissie reeds geoordeeld dat zij er weliswaar niet aan twijfelt dat klager lijdt aan een psychische stoornis, maar dat verweerder het causale verband tussen die stoornis en het gestelde ernstige nadeel onvoldoende heeft beargumenteerd en gemotiveerd. Dat brengt met zich dat klager is onderworpen aan een verplichte behandeling, terwijl die behandeling niet voldeed aan de beginselen van effectiviteit, subsidiariteit, proportionaliteit en veiligheid zoals is vereist in de Wvvgz. Dat klager derhalve het gevoel had gek te worden alleen op zijn kamer en de situatie door hem als uitzichtloos werd ervaren, neemt de klachtencommissie dan ook aan. Zo ook dat de situatie waarin klager zich bevond gevoelens van onmacht, spanning en rechteloosheid heeft opgeroepen. Reden waarom de klachtencommissie een schadevergoeding aangewezen vindt. Daarentegen acht de klachtencommissie de stelling van klager dat het kamerprogramma averechts heeft gewerkt, onvoldoende onderbouwd. Uit de klacht noch de toelichting op het verzoek tot schadevergoeding wordt door klager onderbouwd tot welke averechtse gevolgen het kamerprogramma heeft geleid en in hoeverre klager daardoor is geschaad.

Alles overziend acht de klachtencommissie een schadevergoeding van € 30,- gepast voor iedere dag dat het kamerprogramma na 24 juni 2022 is toepast en wel tot aan de datum van de uitspraak van de klachtencommissie in de hoofdzaak. Aldus dient de instelling aan klager in totaal € 1.440,- te voldoen.

4. De beslissing

De klachtencommissie voornoemd, wijst het verzoek om een schadevergoeding zoals bedoeld art. 10.11 Wvvgz toe, in zoverre dat zij aan klager een vergoeding toekent tot het bedrag van € 1.440,- en zij wijst het meer of anders verzochte af.

Deze beslissing werd genomen te Eindhoven op 11 oktober 2022 door de klachtencommissie, bestaande uit mevrouw mr. XXXX, vice-voorzitter, en de leden mevrouw XXXX, psychiater, en de heer XXXX, in tegenwoordigheid van mevrouw XXXX, secretaris.